

Saskia – Endometriose

Endometriose en ik...

Op jonge leeftijd kwam je in mijn leven. 11 jaar was ik toen, en jij was nog een onbekende. Ik dacht dat de klachten die jij me gaf normaal waren en iedereen daar last van had. Pas later toen ik de liefde van me leven trof, kreeg je langzaam een gezicht. Onze kinderwens ging niet vanzelf, na een lange weg en nog meer ziekenhuis bezoeken, hebben we kennis gemaakt met jou. Dit is mijn kennismakingsverhaal....

Op 05-05-2003 trouwde ik met de liefde van mijn leven na een korte verkering van 2 jaar. We wilden graag kinderen maar na 1 jaar proberen zonder resultaat zijn we verder gegaan. Daar kreeg jij voorzichtig een naam. Daar werd jij zichtbaar, daar kreeg jij je gezicht. Door jou had ik al op jonge leeftijd veel buikpijn, viel ik flauw tijdens de eerste dagen van mijn menstruatie. Daar werd duidelijk dat mijn klachten niet normaal waren. Jij was de toen nog onbekenden stoorzender in mijn toen nog jonge leven.

Maar door onze kinderwens werd het duidelijk dat jij voor altijd mijn stoorzender zou zijn. En dat jij het was die al jaren bij mij was.

Door jou heb ik om mijn kansen te vergroten hormoon behandelingen gehad, kijkoperaties en zelfs 3 maanden een kunstmatige overgang op mijn 27ste. Je maakte van het romantische idee om een kindje te krijgen iets klinisch, iets onnatuurlijks.

De strijd was lang en zwaar, veel onbegrip van mijn werkgever, die van mening was dat het tussen mijn oren zat en het nodig vond mij een gesprek te laten voeren met een dame van het

hoofdkantoor. En zij vertelde me doodleuk dat ik misschien maar gewoon eens moest accepteren dat moeder worden niet voor mij was weggelegd. Ik werd woest, zoveel onbegrip... wat een nare streek! Maar ik was niet van plan op te geven, mijn man en ik vochten door.

En we wonnen de strijd we wonnen van jou, wij mochten na 1 kijkoperatie, 3 maanden overgang, 5 IUI pogingen en 1 ICSI poging en totaal 3 jaar wachten, onze tweeling na een zwangerschap van 7 maanden in onze armen houden! De kersjes op onze taart. We hadden van je gewonnen! Dit kon je ons niet meer ontnemen!! Iets in mij riep altijd al, dat kinderen krijgen niet vanzelfsprekend zou zijn voor mij. Na 3 jaar mochten we dan eindelijk onze 2 prachtige dochters in onze armen houden.

Oktober 2020, ben je enorm bekend voor me, 11 jaar geleden ontnam je mij mijn baarmoeder, en kon ik daar vrede mee hebben. Ik had immers waar ik altijd naar verlangde, kinderen. Twee prachtig meiden geboren op de dezelfde dag (01-11-2006) uit liefde tussen mijn man en mij.

Mijn harte wens. Ik dacht zo, je hebt hierin verloren endometriose! Je hebt me mijn baarmoeder afgenomen maar niet mijn kinderwens!

De jaren kabbelden door rust en zonder veel last van je te hebben.

Je was steeds aanwezig, maar ik liet me niet stoppen door je. Ik werkte en genoot van het leven als moeder en vrouw.

4 jaar na de zware operatie, baarmoeder verwijderende operatie, wordt weer hard door jou gepakt. Onverwacht uit het niets, een eierstokontsteking. Wat heb ik je vervloekt me zo te besluipen met deze pijn en ellende midden in mijn prettige leventje. Zomaar zonder aankondiging, of wilde ik je niet herkennen? Weer belande ik in het ziekenhuis en weer een zware operatie en eierstok minder later kwam ik hier gevoelsmatig sterk uit! De wereld lag me aan de voeten, ik heb per slot

mijn gezin.

Tekst gaat verder onder de advertentie

Dacht nu is het klaar, geen baarmoeder en één eierstok minder. Kom maar op leven! 7 jaar lang ging dit eigenlijk best oké, ik zeg oké, omdat je wel op de achtergrond steeds aanwezig was. Pijntjes, vermoeidheid en onzekerheden.

Maar ik kon met je leven, ik was de baas, niet jij. Maar langzaam nam je steeds meer de overhand, je plaagde me steeds meer, nam steeds meer met en met mijn leven over. Tot ik op een luie zondag lekker aan het te haken was op de bank, ik nieste en ik voelde iets knappen in mijn buik.

Jij kwam in een tegenaanval, je haalde me onderuit en verwoeste mijn leventje, werken, wandelen en gewoon lekker de stad in met mijn gezin, je hebt het allemaal afgenomen! Jij wilt winnen, kosten wat kost, maar denk daar nog maar eens over na, ik ben baas en ik zal je klein krijgen en me leven terug eisen! Ik ben zo klaar met je! Een operatie is niet meer mogelijk doordat jij je zo enorm in mijn buik hebt gevestigd, mijn buik zo verwoest.

Nu ben ik op zoek naar een oplossing op mijn leven terug te krijgen, controle te krijgen over alles.

Een spuit brengt me nu op mijn 42ste in een geforceerde overgang, en ik ben optimistisch maar ook bang, bang voor wat als.....

Maar ik geef niet op, vroeg of laat krijg ik je eronder, vroeg of laat.....krijg ik mijn leven terug. Tot die tijd... je koos de verkeerde, ik ben strijdlustig en ga door! “